

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Z. z. R., z. s., IČO X**
sídlem Ř. 1669/1, X Zá.
zastoupen advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou
sídlem Horní náměstí 365/7, Olomouc

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

za účasti **město Zábřeh**
sídlem Masarykovo náměstí 510/6, 789 01 Zábřeh

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2021, č. j. MZP/2021/570/1797

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:
A) Vymezení věci

1. Dne 27. 1. 2010 požádala společnost W. C., a. s. (dále jen „žadatel“) o výjimku ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje 18 druhů zvláště chráněných živočichů dále jen „ZCHD“) ve smyslu § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), za účelem realizace záměru „*Využití obnovitelných zdrojů energie a druhotných surovin při výrobě papíru v průmyslové zóně v Z. – provozní celky PC 6 – Jímání surové vody, PC 7 – Vypouštění vyčištěných odpadních vod*“, a to z důvodu vymezeného v § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Žádost se týkala ZCHD živočichů, kteří byli zjištěni v trase zamýšlené stavby a v její blízkosti, a tudíž by měli být realizací stavební činnosti přímo či nepřímou dotčeni, přičemž se jedná o 2 živočichy z kategorie kriticky ohrožených, 9 živočichů z kategorie silně ohrožených a 7 z kategorie ohrožených. Žádost byla podána v souvislosti se změnou trasy vedení a polohy jímacího a vypustního objektu, jež mají sloužit budoucí papírně.
2. Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 26. 11. 2010, č. j. KUOK 9849/2010 žádosti vyhověl a povolil výjimku k zásahu do přirozeného vývoje ZCHD, který spočívá u druhů modrásek bahenní, bramborníček černohlavý, ůhýk obecný a ůhýk šedý v rušení a změně jejich stávajícího biotopu, a dále u druhů mihule potoční, vranka obecná, čolek obecný, kuňka ohnivá, ropucha obecná, ropucha zelená, rosnička zelená, skokan štíhlý, skokan zelený, skokan skřehotavý, ještěrka obecná, slepýš křehký, užovka obojková a čmeláci rodu *Bombus* v rušení, chytání, sbírání a přemísťování jejich vývojových stadií, držení a dopravování (v rámci záchranných transferů). Výjimka byla udělena za předpokladu dodržení stanovených podmínek, uvedených v 18 bodech výroku, zejména povinnosti zajistit osobu tzv. ekologického dozoru, provedení průzkumu před zahájením prací, odchytu a transferu zjištěných jedinců na vhodná místa, dokumentaci atd.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 3. 2011 odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu zamítl. Toto rozhodnutí však zrušil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 6. 2014, č. j. 7 A 125/2011-78. Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 15. 10. 2015 odvolání žalobců opět zamítl, i toto rozhodnutí však zrušil soud, a to zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 2. 2018, č. j. 65 A 89/2015-105. Následně žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu rozhodnutím ze dne 3. 7. 2018, které ale také při soudním přezkumu neobstálo a zdejší soud jej rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 65 A 85/2018-60 zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. V záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 27. 12. 2021 tedy rozhodoval žalovaný ve věci již počtvrté, přičemž rozhodl tak, že podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, částečně rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26. 11. 2010 změnil, konkrétně tak, že ve výroku rozhodnutí krajského úřadu nahradil text „*Povoluje se zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, který spočívá v:*“ textem: „*Povoluje se za předpokladu naplnění všech v průběhu řízení žadatelem navržených i aprobovaných kompenzačních či zmírňujících opatření zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, který spočívá v:*“, a dále zpřesnil a doplnil text podmínek č. 4, 6 a 12.

B) Shrnutí obsahu podání účastníků

Žaloba

5. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí krajského úřadu. Podle žalobce žalovaný ani tentokrát nesplnil soudem uložené povinnosti, byť výrazně navýšil počet stran. Nehodnotil totiž veřejný zájem na realizaci jímacího a vypouštěcího

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zařízení a opět se zaměřil pouze na hodnocení jím tvrzené prospěšnosti záměru jako celku, ačkoli mu tato skutečnost byla vytknuta soudem již v odst. 45 rozsudku č. j. 65 A 89/2015-105. Žadatel v rozporu s § 56 ZOPK neprokázal existenci veřejného zájmu na konkrétním způsobu realizace provozních celků PC 6 – Jímání surové vody, PC 7 – Vypouštění vyčištěných odpadních vod.

6. Dále žalobce uvedl, že žadatel přípisem ze dne 29. 7. 2021 doplnil žádost o výjimku, přičemž odkázal na řadu dokumentů týkajících se potřeby druhotného zpracování papírového odpadu a z nich dovodil veřejný zájem na vybudování záměru, pro nějž je povolení výjimky nezbytné. Žalovaný pak odůvodnění žadatele do svého rozhodnutí nekriticky převzal. Podle žalobce je sice pravdou, že existuje řada dokumentů, které požadují zvýšení recyklace obalových odpadů v ČR a stanovují minimální cíle v hmotnostním vyjádření pro recyklaci konkrétních materiálů obsažených v obalovém odpadu, avšak i kdyby byl v tomto jednání shledán veřejný zájem pro povolení výjimky dle § 56 ZOPK, je nezbytné, aby tento jiný veřejný zájem převažoval nad zájmem ochrany přírody, zejména s ohledem na nevratný zásah do životních podmínek ZCHD. Tato převaha však podle žalobce stále prokázána nebyla. Pouhý odkaz na existující politickou shodu na potřebě recyklace papírového odpadu nehovoří nic o převažování zájmu na výstavbě právě jednoho konkrétního objektu (papírna firmy W., resp. řešené provozní celky PC6 a PC7) nad ochranou ZCHD, které mají být touto výstavbou dotčeny. Aby bylo možno skutečně správně posoudit veřejný zájem na realizaci konkrétního záměru, je nezbytné posoudit jeho potřebnost v místě a čase. Žadatel by musel dle názoru žalobce prokázat, že právě v tomto regionu právě v tomto čase není možná, nebo je významně ztížena recyklace papírového odpadu, a to do té míry, že není možno splnit požadavky, které si jak EU, tak ČR v oblasti zpracování odpadů uložily, což neučinil.
7. Dále žalobce s odkazem na závěry rozsudku NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161, uvedl, že v předchozím správním řízení nebyl dostatečně konkretizován veřejný zájem na výstavbě konkrétního záměru, který byl předmětem povolování. Žalovaný na str. 34 napadeného rozhodnutí sice uvedl, že soudem zmiňované „náklady“ a „výnosy“ je třeba hodnotit případ od případu, avšak v rozporu s tím sám provedl právě pouze paušální hodnocení, nikoliv hodnocení z hlediska jasně pojmenovaných a jasně popsanych „nákladů“ a jasně pojmenovaných a popsanych „výnosů“ konkrétního záměru realizovaného v konkrétním místě a čase. Existující jiný veřejný zájem žalovaný zmínil pouze v nadpise subkapitoly na str. 18-20 napadeného rozhodnutí, avšak následně uvedl pouze obecné úvahy nad institutem veřejného zájmu.
8. Žadatel už sice podle žalobce podrobněji popsal dopad záměru na dotčené ZCHD, což žalovaný do odůvodnění svého rozhodnutí převzal, nicméně již nevyhodnotil samotné převažování veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmem na ochranu těchto dotčených ZCHD a neporovnal intenzitu negativního dopadu na tyto druhy („náklady“) s přínosem tohoto konkrétního záměru („výnosy“). Žalovaný tak v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu postupuje proti svému poslání, jímž je ochrana veřejných zájmů, k nimž je jako orgán státní správy povolán. Povinností orgánů státní správy je chránit veřejný zájem, ne obhajovat subjekt, který prosazuje zájem, jež je s těmito chráněnými veřejnými zájmy v rozporu, a tento jiný zájem prosazovat.
9. Posouzení převahy veřejného zájmu provedl žalovaný podle žalobce na str. 20 napadeného rozhodnutí, kde však pouze citoval rozhodnutí NSS, aniž by se zabýval převahou tvrzeného veřejného zájmu realizace zcela konkrétního záměru nad zájmem na ochraně ZCHD.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Žalovaný tak zcela pominul jeden ze zákonných požadavků pro povolení výjimky dle § 56 ZOPK, a to zjištění převažujícího veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.

Vyjádrění žalovaného

10. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Žalobce podle něj právní závěr soudu nepochopil nebo záměrně dezinterpretoval. Žalovaný pokynům soudu dostal a ve smyslu § 3 ve vazbě na § 2 správního řádu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to i s ohledem k řádnému zabezpečení jím ochraňovaného veřejného zájmu. Žalovaný zohlednil v řízení prokázané skutečně relativně malé dotčení (při poměrování ve vztahu k rozsahu a povaze záměru) ZCHD, žadatelem dostatečně navržené kompenzace, posoudil důsledky záměru i po uvedení celé papírny do provozu a výhradně ve veřejném zájmu na ochraně ZCHD stanovil upřesňující podmínky. Jedině tímto postupem za využití svého moderačního oprávnění (navíc s ohledem na význam i rozsah záměru, měnící se hospodářskou i společenskou situaci, zpráhlednění a v neposlední řadě již značnou délku řízení) mohl žalovaný rovněž dále vyhodnotit a posoudit naplnění zákonem předvídaných podmínek nutných pro povolení výjimky. O veřejném zájmu na realizaci záměru jako jiném veřejném zájmu a jeho převaze nad zájmem na ochraně ZCHD je v napadeném rozhodnutí obsažena rozsáhlá správní úvaha v souvislosti s vypořádáním jednotlivých odvolacích námitek.
11. Požadavky žalobce na posouzení potřebnosti předmětného záměru pouze zúženým pohledem pro daný region a tento čas, jsou značně přepjaté, a navíc v rozporu s žadatelem prokazatelně doloženým a žalovaným aprobovaným zájmem státu, potažmo celé společnosti. S ohledem na současnou situaci a požadavky ČR i EU na recyklaci použitého papíru (vyráběná lepenka mj. také nahrazuje použití plastů či dřeva jako vstupní suroviny), bude záměr s ohledem na nenaplnění této zpracovatelské kapacity přínosem, ať bude stát v jakémkoli regionu.
12. Využití surové vody k takové výrobě za současného stavu odborného poznání (reálného uplatňování technologií) nelze vyloučit (absence jiné alternativy výroby), nicméně v daném případě se bude vyčištěná voda v místě nad jímácím zařízením navracet zpět do vodního toku, přičemž povolení předmětné výjimky v sobě navíc zahrnuje opatření, aby i v době nízkého průtoku v řece M. byl tento s dostatečnou mírou předběžné opatrnosti kvalitativně nadlepšován vyčištěnou vodou pocházející z vodního rezervoáru provozu papírenského závodu. I v tomto případě byl žalovaný při rozhodování veden především zabezpečením veřejného zájmu na ochraně mihulí i ostatních na vodní prostředí vázaných živočichů. Poměření veřejných zájmů neprovedl žalovaný paušální, nýbrž rozhodnutí obsahuje zcela konkrétní správní úvahu o tom, proč byl shledán předložený záměr jiným veřejným zájmem i v čem převažuje nad zájmem na ochraně ZCHD.

C) Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání.

Nerespektování závazného právního názoru soudu

14. S ohledem na námitku, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor, resp. pokyn soudu, shrne soud nejprve důvody, pro které zrušil druhé a třetí rozhodnutí žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

15. Rozsudkem ze dne 8. 2. 2018, č. j. 65 A 89/2015-105 zrušil soud druhé rozhodnutí žalovaného jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v něm postrádal jednoznačné vymezení jiného veřejného zájmu, který by měl převažovat nad zájmem na ochraně přírody, a jeho následné porovnání se zájmem na ochraně přírody. Soud vytkl žalovanému, že jiný převažující zájem pojmenovával na různých místech rozhodnutí různě. Jelikož se z odůvodnění rozhodnutí žalovaného dle soudu nejpravděpodobněji podávalo, že žalovaný považoval za jiný veřejný zájem na realizaci záměru žadatele naplnění cílů územně plánovací dokumentace, zdůraznil krajský soud, že samotný soulad záměru s územně plánovací dokumentací neznámá, že je jeho realizace ve veřejném zájmu. Dále soud uvedl, že i pokud by vycházel z toho, že veřejným zájmem na realizaci záměru je zájem na vzniku závodu zpracovávajícího odpadový papír, chybí v napadeném rozhodnutí přezkoumatelné úvahy o tom, v čem by měly spočívat naléhavé důvody takového veřejného zájmu ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přitakal totiž tehdejší žalobcům, že má-li být dán důležitý zájem na umístění daného záměru právě v dané lokalitě nutností řešit vysokou nezaměstnanost v této oblasti, neuvedl žalovaný, zda s ohledem na (v době jeho rozhodování aktuální) strukturu nezaměstnanosti v dané oblasti by byla realizace tohoto záměru skutečně přínosem. Správní orgány obou stupňů dle krajského soudu neuvedly, jak dospěly k závěru, že vznik závodu na zpracování odpadu je ve veřejném zájmu, neboť krajský úřad i žalovaný toliko převzali odkaz žadatele na směrnici o odpadech č. ES 98/2008. Dále nebylo krajskému soudu zřejmé, jak mohl žadatel dle krajského úřadu „prokázat svým návrhem“, že jeho záměr ve veřejném zájmu je, když návrh obsahoval pouze tvrzení žadatele o naplnění jím formulovaného jiného veřejného zájmu, nikoli důkazy o tom. Krajský úřad ani žalovaný dle soudu neverifikovali, zda alespoň obecná tvrzení žadatele o tom, v jakých parametrech bude jím zamýšlený provoz šetrný k životnímu prostředí, jsou skutečně pravdivá a zda jsou úplná. Porovnání konkurujících veřejných zájmů dle soudu žalovaný neprovedl, nýbrž se omezil toliko na odkaz na nízký či spíše hypotetický zásah do přirozeného vývoje posuzovaných druhů na straně jedné a výsledky procesu EIA na straně druhé. Argumentaci stanoviskem EIA však soud odmítl, neboť se zabývá přijatelností záměru z hlediska limitů životního prostředí, nikoli vlivem na ZCHD.
16. Třetí rozhodnutí žalovaného zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 65 A 85/2018-60, pro vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně pro nerespektování závazného právního názoru soudu, tj. vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Krajský soud vytkl žalovanému, že opětovně opřel důvody svého rozhodnutí o názor, který byl již jednou výslovně soudem zavržen, a to že veřejný zájem na realizaci záměru spočívá v tom, že tento záměr naplňuje územní plán, jakkoli se žalovaný pokusil tento názor rozvést a argumentačně posílit. Nadto dle závěru krajského soudu správní orgány neprověřily skutečný žadatelem tvrzený veřejný zájem na vybudování papírny, a to využití druhotné suroviny. Žadatel totiž dle názoru krajského soudu označil za důvod pro povolení výjimky vybudování papírenského závodu využívajícího sběrový papír, avšak krajský úřad a následně ani žalovaný v rozporu s žadatelem vymezeným veřejným zájmem na zbudování předmětné papírny samy vybraly jeden žadatelem uvedených podpůrných faktorů, a to souladnost s územně plánovací dokumentací, který označily za onen konkurující veřejný zájem, přičemž zcela nad rámec obsahu žádosti se žalovaný rozhodl rozvést své vlastní úvahy o tom, v jakém smyslu může být naplnění cílů územně plánovací dokumentace zájmem konkurujícím zájmu na ochraně přírody. Správní orgány tedy nevyhodnotily, zda lze žádosti o povolení výjimky vyhovět z důvodu, o nějž ji žadatel opřel, neřešily, zda žadatel prokázal, že je skutečně v ČR potřeba

výstavby papírenské kapacity využívající sběrový papír a nevyzvaly jej případně k doložení takové potřeby, nýbrž soustředily svou argumentaci na obhájení vlastního pohledu na věc. Dále krajský soud uvedl, že ani žalovaným (zcela obecně) zmíněné pobídky pro investory ze strany státu a místních samospráv nemohou odůvodnit existenci veřejného zájmu na vybudování konkrétního průmyslového objektu v konkrétní lokalitě.

17. Následně krajský soud v tomto rozsudku uvedl, že jakkoli žalovaný učinil součástí jím hodnoceného konkurujícího veřejného zájmu skutečnost, že papírna bude zpracovávat druhotné suroviny a využívat biomasu jako obnovitelný zdroj energie, nemohou tyto skutečnosti samy o sobě představovat veřejný zájem převažující nad zájmem na ochraně přírody, neboť i pokud by odhlédl od skutečnosti, že žalovaný shledal veřejný zájem na umístění záměru zejména v naplnění litery územního plánu, resp. ZÚR, a považoval by za konkurující veřejný zájem podporu recyklace odpadů, pak by odůvodnění nemohlo pro svou strohost obstát. Krajský úřad se totiž omezil toliko na konstatování cíle evropské směrnice, aniž by popsal a vyhodnotil konkrétní parametry předmětného záměru a odůvodnil, proč je výstavba nového závodu vhodným nástrojem naplňujícím cíle uvedené směrnice a zda se s ohledem na konkrétní parametry záměru jedná o záměr s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. K podpoře svých závěrů citoval krajský soud závěry uvedené v odst. 18 a 22 rozsudku NSS ze dne 13. 1. 2017, č. j. 2 As 207/2016-46, načež uzavřel, že uvedl-li NSS, že vždy záleží na „konkrétní situaci a konkrétním poměru „nákladů“ a „výnosů“ takového záměru z pohledu aktuálně vnímaného veřejného zájmu“, pak krajský soud úvahy o „nákladech“ a „výnosech“ předmětného záměru z pohledu zájmu na recyklaci surovin v žádném z rozhodnutí nenalezl.
18. Dále krajský soud nesouhlasil s žalovaným ani v tom, že by bylo možné hledat veřejný zájem na realizaci záměru v přispění žadatele k celkové bilanci podílu energie z obnovitelných zdrojů v ČR. Krajský soud konstatoval, že skutečnost, jaký zdroj energie bude předmětný závod používat, by neměla být pro hodnocení veřejného zájmu na realizaci záměru zásadně významná, neboť z obsahu žádosti vyplývá, že energetický zdroj bude zásobovat závod samotný, a tudíž pokud by nebyl shledán veřejný zájem na realizaci závodu samotného, nemohla by skutečnost, že by v něm měla být využívána energie vyrobená z obnovitelných zdrojů (biomasy), cokoli změnit. Další podpůrné hledisko – míra nezaměstnanosti v konkrétní lokalitě – je podle krajského soudu značně proměnlivé a v procesu schvalování záměru s ohledem na jeho délku se ukázalo liché.
19. Závěrem soud vyzval žalovaného, aby se při porovnání konkurujících veřejných zájmů v novém rozhodnutí neomezil toliko na konstatování nízké intenzity dotčení předmětných ZCHD, a dále soud konstatoval, že v rozhodnutích správních orgánů nenalezl žádné úvahy o neexistenci jiného uspokojivého řešení, které byl správní orgán povinen učinit s ohledem na výskyt živočichů, kteří jsou předmětem ochrany dle práva EU, ve smyslu § 56 odst. 1 ZOPK. Uložil proto žalovanému hodnotit jiný veřejný zájem tak, jak jej žadatel vymezil, s tím, že identifikace tohoto zájmu musí být jednoznačná a dostatečně podepřená argumenty, a dále řádně porovnat jiný veřejný zájem se zájmem na ochraně přírody.
20. Jak již soud uvedl výše, žalobce v žalobě vymezil námitku nerespektování závazného právního názoru soudu tak, že žalovaný nehodnotil veřejný zájem na realizaci jímacího a vypouštěcího zařízení a opět se zaměřil pouze na hodnocení jím tvrzené prospěšnosti záměru jako celku, ačkoli mu tato skutečnost byla vytknuta soudem již v odst. 45 rozsudku č. j. 65 A 89/2015-105, tj. v rozsudku, jímž soud zrušil druhé rozhodnutí žalovaného.

21. V odst. 45 rozsudku č. j. 65 A 89/2015-105 zdejší soud uvedl: „Žadatel, stejně jako následně správní orgány obou stupňů v případě, kdy se chopili povinnosti formulovat veřejný zájem na realizaci záměru, argumentovali prospěšností celého záměru nikoli veřejným zájmem na realizaci jímacího a vypouštěcího zařízení. V tomto smyslu chápe krajský soud i podstatu závěru vysloveného Městským soudem v Praze o tom, že pokud správní orgány jasně nepojmenovaly negativní důsledky stavby jako celku pro populace dotčených druhů zvláště chráněných živočichů, stěží mohou tvrdit, že reálně porovnaly zájem na realizaci daného záměru se zájmem na ochraně těchto zvláště chráněných živočichů, neboť není objektivizováno, jaký reálný zásah do populace těchto druhů, jejichž výskyt byl v místě plánované realizace záměru zjištěn, bude záměr skutečně představovat. Žalovaný pak namísto toho, aby v případě nesouhlasu s uvedeným závěrem soudu brojil proti němu kasační stížností, rozhodl se tento závazný právní názor soudu nerespektovat a v dalším rozhodnutí s ním polemizovat.“
22. Z uvedené citace nelze dovodit, že by krajský soud žalovanému uložil povinnost hodnotit veřejný zájem na realizaci jímacího a vypouštěcího zařízení. Krajský soud toliko konstatoval, jak správní orgány naložily s předchozím závazným právním názorem Městského soudu v Praze. Žalovaný od počátku ve všech svých rozhodnutích konstatoval, že výjimka má být povolována pro realizaci nesamostatných provozních celků, a tudíž musí být veřejný zájem hledán ve významu záměru jako takového. Žalobce přitom v žádné z předchozích žalob správnost tohoto východiska nezpochybňoval, zpochybňoval pouze relevanci konkrétních atributů veřejného zájmu, jimiž žalovaný argumentoval, a tudíž ani soud žalovanému nevytýkal, že veřejný zájem na realizaci záměru spatřuje v zájmu na realizaci záměru jako takového. Námitka nerespektování závazného právního názoru soudu je tudíž nedůvodná.
- Neexistence veřejného zájmu na konkrétním způsobu realizace provozních celků PC 6 a PC7*
23. K tvrzení žalobce, že žadatel v rozporu s § 56 ZOPK neprokázal existenci veřejného zájmu na konkrétním způsobu realizace provozních celků PC 6 – Jímání surové vody, PC 7 – Vypouštění vyčištěných odpadních vod, měl-li tím na mysli, že žadatel nepředložil jiné, z hlediska zásahu do ZCHD příznivější varianty tras vedení těchto provozních celků, pak krajský soud odkazuje na str. 37 a násl. napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s otázkou posuzování možných variant řešení vypořádal. Žalovaný zdůraznil, že v řízení podle § 56 ZOPK se už neposuzují jiné varianty záměru, jejich ekonomická náročnost či otázky držby k dotčeným pozemkům či nemovitostem, neboť toto posouzení již proběhlo v procesu EIA (viz Stanovisko EIA č. j. 17391/ENV/08 ze dne 29. 2. 2008 a jeho verifikace č. j. 85027/ENV/15 ze dne 7. 12. 2015), přičemž správnost tohoto závěru podpořil citací z rozsudku NSS ze dne 20. 2. 2015, č. j. 5 As 54/2013-78. V řízení podle § 56 ZOPK pak orgán ochrany přírody podle žalovaného na základě předložené žádosti ověří pouze to, zda v rámci již vybrané varianty záměru neexistuje ve vztahu k zabezpečení ochrany ZCHD živočichů jiné uspokojivější řešení, co do intenzity i charakteru jejich dotčení a z hlediska odpovídajícího zabezpečení veřejného zájmu na jejich ochraně. Toto posouzení pak žalovaný provedl s následujícím závěrem: „V procesu EIA posouzená a W. předložená varianta nepřináší možnost realizovat Záměr bez škodlivého či zákonem nedovoleného zásahu do přirozeného vývoje ZCHD živočichů. Ono jiné uspokojivé řešení bylo nalezeno v procesu rozhodování o povolení předmětné výjimky dle § 56 ZOPK stanovením kompenzačních (zmírňujících) opatření a podmínek (č.1-18) a to i v důsledku jejich upřesnění a precizace ministerstvem. Provedeným opatřeními ministerstva tak bylo pro realizaci inkriminovaného Záměru definováno jiné uspokojivé řešení (rozuměj jiné než pouze to žadatelem předložené

či navržené) minimalizující jinak nedovolené či škodlivé zásahy na úroveň, při které bude zabezpečen veřejný zájem na ochraně ZCHD živočichů.“

24. Krajský soud shrnutou argumentaci žalovaného aprobejuje jako věcně správnou, a tudíž považuje námitku žalobce za lichou. V řízení o povolení výjimky podle § 56 ZOPK orgánům ochrany přírody nepřísluší hledat varianty pro umístění záměru žadatele a hodnotit je.
25. Pouze pro úplnost soud uvádí, že výsledná trasa přivaděčů a stavby jímacího a výústního objektu, která doznala v průběhu času změny, byla vybrána z důvodu potřeby zachování hodnotných dřevin podél vodoteče a melioračních příkopů.

Nepojmenování jiného veřejného zájmu a jeho převah nad zájmem na ochraně ZCHD

26. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že v napadeném rozhodnutí absentuje pojmenování jiného veřejného zájmu a posouzení jeho převahy veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmem na ochraně záměrem dotčených ZCHD. Na rozdíl od předchozího rozhodnutí, které soud zrušil, neobsahuje nyní přezkoumávané rozhodnutí pouhý odkaz na existující politickou shodu na potřebě recyklace papírového odpadu. Žalovaný na str. 29 a násl. napadeného rozhodnutí sice nejprve obecně konstatoval, že navýšení kapacity zpracování (recyklace) obalových papírových odpadů je veřejným zájmem stanoveným ve Směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES, avšak následně odkazem na obsah řady usnesení vlády pro oblast hospodaření s odpady upřesnil, že realizace závodu na výrobu obalové lepenky ze sběrového papíru je náležitým veřejným zájmem konkrétně v ČR, neboť se v ní, navzdory tomu, že si ČR vytýčila cíl maximálního využívání odpadů jako náhrady primárních zdrojů, aktuální kapacity pro recyklaci papíru bohužel snižují, ačkoli zároveň trvale roste sběr papíru. Žalovaný uvedl, že z každoročního objemu více jak 1 milion tun sběrového papíru je v ČR zpracováno méně jak 20 %, tj. více než 80 % je vyváženo mimo republiku, přičemž realizací vlastního záměru bude dosaženo zpracování dalších 275 tis. tun sběrového papíru, což představuje minimálně čtvrtinu (dalších 25 %) z jeho celkového sběru, takže dojde k podstatnému snížení objemu vyváženého sběrového papíru i efektivnějšímu využitím druhotných surovin a s tím také úzce souvisejícímu snížení dopravních nákladů, exhalací a spotřeby energií (zlepšení v oblasti ochrany ovzduší, obalové ekologie i energetické politiky ČR). Žalovaný akceptoval tvrzení žadatele, že zpracování sběrového papíru v ČR pro použití jako obalu na různé výrobky namísto jeho vývozu do zahraničí, skládkování, spalování a používání plastových obalů aj. disponuje příznivě na ostatní složky životního prostředí ve smyslu snížení tzv. uhlíkové stopy, vypouštění menšího množství CO₂ a jiných plynů (emisí) do ovzduší a ušetření jiných surovin i přírodních zdrojů. Takto pojmenovaný „jiný veřejný zájem“ pak žalovaný vyhodnotil jako převažující nad zájmem na ochraně předmětných ZCHD, a to zejména s přihlédnutím k detailně popsané nízké úrovni škodlivého zásahu do přirozeného vývoje jednotlivých dotčených ZCHD a jejich biotopů a velkému množství účinných kompenzačních opatření zaručujících minimalizaci tohoto zásahu, jimiž je udělení výjimky podmíněno.
27. Podle krajského soudu žalovaný dostal svým povinností vyhodnotit ve smyslu § 56 ZOPK, zda existuje jiný veřejný zájem a zda tento převažuje nad zájmem na ochraně přírody. Prokázání zájmu na recyklaci použitého papíru a současný nedostatek zpracovatelských kapacit v ČR vedoucí k vývozu většiny sběrového papíru podle soudu splňuje požadavek judikatury na hodnocení z hlediska jasně pojmenovaných a jasně popsanych „nákladů“ a jasně pojmenovaných a popsanych „výnosů“ konkrétního záměru realizovaného v konkrétním místě a čase. Naopak požadavek žalobce na posouzení potřebnosti předmětného

záměru pouze zúženým pohledem pro daný region a aktuální dobu, považuje krajský soud shodně s žalovaným za přemrštěný. Naplňování celostátních a celoevropských cílů v oblasti odpadového hospodářství realizací nové zpracovatelské kapacity pro recyklaci papíru nelze omezovat požadavkem doložit potřebnost takového závodu v konkrétním městě.

D) Závěr a náklady řízení

28. Jelikož shledal soud žalobní body nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.
30. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. června 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu